

РЕШЕНИЕ

№ 8196

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10762** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", представлявано от изпълнителен директор срещу Констативен протокол № 03-01-39/23.08.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в Регионален отдел "Северозападна България", Офис Враца, на Главна дирекция "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ГД "НЯСС" към ДАМТН), в частта, в която е дадено предписание "Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в експлоатационно състояние" със срок до 30.10.2023г. и „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждането на преливника, бързотока и енергогасителя слез преливника в експлоатационно състояние“ със срок 30.10.2023г.

В жалбата се навеждат твърдения, че конкретният административен орган не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания, като същите са и незаконосъобразни, поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Посочва се, че съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН и оправомощените от него лица имат правото да дават предписания единствено "за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти". Иска се оспорените

задължителни предписания да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира се присъждане на направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк В., който поддържа оспорването на акта, а по същество моли за неговата отмяна, поради незаконосъобразност.

Ответникът не изпраща процесуален представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 139а, ал. 6 вр. чл. 19б, ал. 3 от ЗВ язовир "Л. 142", съставляващ поземлен имот с идентификатор 43712.154.142 по КККР на землището на [населено място], [община], област Враца е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири" (ДПУСЯ). Този язовир е класифициран от първа висока степен на потенциална опасност. На 23.08.2023 г. представители на ГД "НЯСС" към ДАМТН извършили проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовира, обективирана в обжалвания в настоящото производство констативен протокол № 03-01-39 от 23.08.2023г. В него проверяващите органи констатирани следните обстоятелства: "изпускател - неизправен, неработещ спирателен кран Ф 500 и дапушена водна шахта, пасарелката до ОИ е бетонна и е неизправна; преливникът е неизправен, ерозирал, бързотока и енергогасителят след преливника са неизправни. В тази връзка било дадено предписание да се възстанови изправното техническо състояние на основния изпускател и на реливника, бързотока и енергогасителя след преливника със срок за изпълнение 30.10.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният констативен протокол в частта, в която е дадено горепосоченото предписание, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да извърши ремонтно възстановителни работи, а именно: " Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в експлоатационно състояние" със срок до 30.10.2023г. и „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждането на преливника, бързотока и енергогасителя след преливника в експлоатационно състояние“ със срок 30.10.2023г.

Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190, ал. 4 във вр. с чл. 190а, ал. 1 от ЗВ - длъжностни лица от Регионален отдел "Северозападна България" към НЯСС, които видно от т. 31 и т. 34 от Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната

експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 116 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица контролират изпълнението на 1. предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и на съоръженията към тях и безопасната им експлоатация; 3. дейности по извеждане от експлоатация или ликвидация; 4. наличие на оператор и притежаваната от него квалификация; 5. вписването на данни в информационната система, предоставена от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор; 6. спазването на изискванията на тази наредба. Съгласно чл. 117, т. 3 от Наредбата, при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, включително да предписват на собственика/оператора предприемане на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, намаляване на водните обеми /с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, ал. 1, т. 1 от Закона за водите/, както и да определят срок за тяхното изпълнение. С обжалваните предписания контролните органи именно в съответствие с правомощията им, предоставени съгласно Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН и в съответствие с чл. 117, т. 3 от Наредбата са указали на ДПУСЯ предприемането на мерки за осигуряване на изправното техническо състояние на язовира. В тази връзка не се споделя твърдението в жалбата, че липсва компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като не е направил и възражения по установеното. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

Съдът не споделя становището на жалбоподателя, че с оспорваното предписание не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същото, отразено в оспорения констативен протокол. В него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира, като и са посочени всички други доказателства, въз основа на които е извършена преценка за даване на предписанието, предмет на обжалване в настоящото производство.

На следващо място не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и Наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение. В чл. 4, ал. 1 от Наредбата е предвидено задължение за собственика на язовира да стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях. В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираните неизправности в техническото състояние на преливника представляват отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 42 и чл. 43 от Наредбата.

Видно от приложения по делото анализ на техническото състояние на язовир "Л. 142" (л. 34-37) относно основния изпускател, преливника, бързотока и енергогасителя след преливника са направени констатациите, че същите са неизправни и неработоспособни. Предвид това техническото и експлоатационно състояние на язовира е оценено като неизправно- частично работоспособно, защото са нарушени показатели по технологичната сигурност.

Ето защо техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 46, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия по възстановяване изправното техническо състояние на посочените съоръжения.

Предписанията съответстват на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУСЯ срещу оспорения с нея Констативен протокол № 03-01-39/23.08.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в Регионален отдел "Северозападна България", Офис Враца, на Главна дирекция "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ГД "НЯСС" към ДАМТН) за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, 48-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие " Управление и стопанисване на язовири" срещу констативен протокол Констативен протокол № 03-01-39/23.08.2023г. от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от инспектори в Регионален отдел "Северозападна България", Офис Враца, на Главна дирекция "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ГД "НЯСС" към ДАМТН).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: